

Vjenčić Венчич

ISSN 1331-2189

ЧИСЛО
НОМЕР
BROJ

69

2/2014

Izdaje: Savez Rusina Republike Hrvatske
Видава: Союз Русинох Републики Горватской

ШКОЛСКИ ПРОЕКТ »СВАДЗЕБНИ ОБІЧАЇ РУСНАЦОХ«

У школским курикулуму ОШ Антуна Бауера Вуковар, ПШ Петровци за 2013./2014. рок медzi проектами по перши раз запланованы и проект настави руского язика и культуры »Свадзебни обічай Руснацох«, а як конечни циль запланованы сценско – музични приказ. Ношителе проекту були шицки школяре од 1. по 8. класу з учительками руского язика Наталию Гнатко и мр Илону Гречешин.

Кед ше шицки школяре упознали з елементами рускей свадзби и задлуженнями, рушела озбильна робота. За початок, шицки себе пошвидко прирхтиали свадзебни вишивані, а дзепоедни, як було порадзене, и ткани ручніки. »То ма мая баба«, вель з ніх такой одвитовали, що нам дава ясну сліку же ше таки ручніки, на радосць и поцешене Руснацох у Петровцах, ище вше чуваю у бабових орманах, а барз значне же за ніх знаю и їх унуки. Понеже требало научиц 10 шпиванки, започало ше зоз шпиваньем и з виробку велького числа билих квецикох з платна, зоз хторима ше, як зме дознали од старших людзох, але и обачели на ста-рих фотографийах хтори школяре поприношли до школи, досц того оквицовало на свадзби.

Школяре успишно обробели волане на свадзбу, приходзене свадзебных, гледане билей голубици, одпитоване малдей, одход до винчаня, танец з малды и свадзебне вешелс. Шицко спомнунте було провадзене зоз танцованием и шпиваньем одвитуюцих руских народних свадзебных шпиванкох хтори ше шивали давних ро-кох. При выбору шпиванкох помогнул нам бувши и длуго-рочни петровски гудак, бачи Мирослав Дудаш (народзени

Свадзебне вешелс

1940. р.), хторого зме нащи-вели.

Гоч дружбовство, а окреме старостовство гледало вельо вецей часу за учене, конкуренция медзи хлапцами була досц велька. Так задлужене свадзебных дружбах достали Деян Мудри и Михаил Грищук з другей класи, а питанковых Срдян Рац и Домагой Гаргай з пиятей класи. На наступу, шицки штирме на ручніках мали покрэйтки, на калапох били венчики, а у рукох ок-вицену літровку з вином або паленку. Задлужене старости, як найодвічательнейшай осо-би на свадзби, дзе було и най-вецей тексту за научиц, достал Кристян Медеши, а за відавача бул выбрані Кристян Гарди, обидвоме з осмей класи. За свашки були выбрані школярки уж замерковані по красним соло шпиваню, а то Ведрана Ралиш з осмей и Ивана Бики з шестей класи. На наступу їх главы украшава-ли фітюлы. Глас свашков-ских писньох »Благос матко« при одпитованю малдей до винчаня и »Добри вечар мили

госци« при вечери зазначени од петровчанки, анді Ганчи Дудашовей (родзеней 1940. р.), хтора на вельіх свадзбох була свашка. Улогу младових родичнох достали Мая Гарди зоз 7. класи и бувши школяр Боян Кошутич.

Младово дружкі були Дария Рац и Матеа Мудри зоз 4. класи, а дружкі хтори водзели младдия, Оливера Кошутич, 6. класа и Лорена Голік, 5. класа. Перша голубица була Сладчына Гагула, 6. класа, а друга »маскирана млада« бул Синиша Рац з 8. класи. Младов венок на глави, які ше ношел 50их роках прешлого сторочя, з гордосцю ношела Мая Рац зоз 7. класи, а значне напом-нуц же младов венок ручна работа покойней петровчанки и рускей поетеси Мелани Вашаш. Млади бул Андрей Владімир Бучко, школяр 8. класи. Як то и швечи на свадзби, за окріпене були задлужены чопнаре, а тато задлужене достали Ален Бурчак з 6. класи и бувши школяр Игор Сивч. Школяре 1., 2. и 3. класи були свадзебни, а 4. класи приданци.

За приемне разположене на свадзби, попри разшпиваных школярох постарали ше уж познати петровски гудаци Звонко Еделінски, Мирослав Костелник и Звонко Рускай, хтори ше з дзеку обещали и прилапели участковане у школским проекту. Обидвоме Звонкове и сами були петровски школяре. Грац знаю и любя, а кед видза же руска писня и обічай прицагую най-младших, теди граю з полным шерцом. Барз им значне, як и вельім Руснацох, же би ше цо вецей обічайох пренесло на

младих и же би их млади генерації далей преношали на своїх потомкох.

Понеже то бул проект настави руского язика и культуры, про-екту ше попри 34 школярох хтори порядне ходза на рускі язик приключело и 10 петровских школярох хтори жадали научиц обічай своїх пайташох. Значне повесц же у проекту од 1. по 4. класу учас-твовали шицки 23 школяре ПШ Петровци. За обединь-ване шицких 44 школярох до сценско – музичного приказу були потребни вельі засдніцки пробы у пополадьювых год-зинах, на котрих попри учителькох руского язика робели и помагали учительки класней настави Мелана Дюдяр и Андрея Иван Кризманич.

Перши сценско – музични при-каз виведзени 4. юния 2014. року зоз хторим у Петровцах означени Дзень Руснацох, а на хторим на оквиценей школ-скай каптуры патрачох доче-ковали дружкі и оквицвали з розмарію. Други приказ бул у скраценей вариянти, внед-зелю 8. юния 2014. року на културнай програмі »Петров-ски дзвончок« у рамікох Кул-турнай манифестацыі »Пет-ровски дзвон«. Шицки учаш-нікі на »свадзби« мали ви-шивані ручніки, а дзівчата були облечены до своїх руских пасовіх сукњох и зоз завя-заним баршоньом на глави, або зачепени до фітюлы.

Обробок обічайох на таки способ прицагує школярох и ма вельі моцнейши и тирвал-ши едукацыйни характер и за школярох и за патрачох.

мр Илона Гречешин

Одпитоване малдей до винчаня

BROJ
ЧИСЛО

69

GODINA
РОК

2014.

“VJENČIĆ”

Tiska: Savez Rusina RH

www.sriu.hr

vjencic1@gmail.com

Za nakladnika: Dubravka Rašljanin

Uredništvo: Vukovar,

Vijeća Europe 93

Tel. / faks: 032 428-342

Žiro račun: 234009-1110057465

Tiskat: Tiskara Soldo, Vukovar

Naklada: 600 primjeraka

“ВЕНЧИК”

Видава: Союз Русинох РГ

www.sriu.hr

vjencic1@gmail.com

За видавателя: Дубравка Рашлянин

Редакция: Вуковар, Ради Европи 93

Тел. / факс. 032 428-342

Жиро рахунок: 234009-1110057465

Друкую: Друкарня Солдо, Вуковар

Тираж: 600 прикладніки

Tiskano – Друковане
6 / 2014

Cijena
Цена

5

Kuna
Куни

Rukopisi se ne vraćaju.
Рукописи не вратају.

UREDNIŠTVO: Vera Pavlović (glavna i odgovorna urednica), Ahnetka Balatinac, Ksenija Ljikar i Danijel Vašaš
SAVJET UREDNIŠTVA: dr. sc. Oksana Timko Đitko (predsjednica), Ljubica Harhaj, Marijana Džudžar, Zlatko Hirjovati, Joakim Erdelji i Vera Pavlović
LEKTORI: Marija Vuilić (rusinski jezik), Andreja Magoč (hrvatski jezik)

Tiskanje potpomaže Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske.

РЕДАКЦИЯ: Вера Павлович (главна и одвличателна редакторка), Агнетка Балатинац, Ксения Ликар и Данијел Вашаш
СОВИТ РЕДАКЦИЈИ: д.ф. н. Оксана Тимко Ђитко (председател), Любица Гаргай, Маријана Џудџар, Златко Гирјовати, Јаким Ердел и Вера Павлович

ЛЕКТОРЕ: Мария Вулич (русски язык), Андрея Магоч (горватски язык)

Друковане помага Совит за национални меншини Републики Горватскай.

SADRŽAJ - ЗМИСТ

Школски пројекат »Свадзебни обичаї руснацох« - мр Илона Грецешин 2

НАШО ПИСАТЕЉЕ

Еуѓенеја Врабец 4

Крашнє жиц на валале, але нас прицагую вельки места - Вера Павлович 6

Зацикавеносц - о. Владимир Седлак 8

Означени дзень школи у Чаковцох у програмы участвовали и школьніе зоз Миклошевцох - Ксения Лікар 9

Отримані 41. „Петровски дзвончок“ - Вера Павлович 10

У Петровцох отримана 7. Рутеніяда - Маріяна Джуджар 12

Погледайце цудзи слова - Любіца Гаргай 16

Дзецы на програмы вінковской телевізії - Ксения Лікар 16

Свидоцтва... - мр Илона Грецешин 16

ПИСАТЕЉЕ ВАМ НАПИСАЛИ

Когут и домашня швінія - Якім Пушкаш 13

Мацери - Ксения Лікар 13

Школьяр першой класі - Любіца Гаргай 13

Памятка зоз дзецинства - Ксения Лікар 14

Петровски дзвончок - Ксения Лікар 14

Ластовичка - Любіца Гаргай 14

У школским 1966./67. року у петровской школы
активно робели аж 12 секций! - Якім Пушкаш 15

Зоз дньовніка ёдного Дюрика - Якім Пушкаш 15

Черешенки - Ксения Лікар 15

ШКОЛЯРЕ СОТРУДНІКИ 17

ЗАБАВНИ БОК 18

Школьярски гумор - Якім Пушкаш 18

Мудры виреченя о приятельох - Любіца Гаргай 18

Крижалька - Любіца Гаргай 18

На першим боку: Агнетка Балатинац: Рутеніяда 2014.

На остатнім боку: Вера Павлович: Школьяре ОШ Чаковци, ПШ Миклошевци хтори ходза
на годзині руского язика од пятеј по осму класу

ЕУГЕНИЯ ВРАБЕЦ

“ПІСНІ ЗАГОЙСАНОГО ШЕРЦА”

Поетеса Еугенія Врабец народжена 15. augusta 1947. року у Петровцох. Од новембра 1947. року з родичами жила у Вуковаре, дзе закончела основну школу и гимназию. У Осиєку 1970. року дипломовала на Педагогійнай академії и постала наставніца горватського язика и кніжковносци. Свой роботини вик препровадзела у Вуковаре, а под час вигнанства у Загребе. Преподавала горватски и руски язик, робела як школска бібліотекарка, а учасьвала и у шпоріованню школских часописіх, муроўкіх новинах, радио-емісійах, у пісаню конферансох и подобне. На горватски язик преложела кніжку автора Павла Роберта Магочия “Narod niotkud”. Член є Конара Матки горватской и здружения “Руснак”. До пензії пошла 2012. року.

Пісні інтензивно почала писац у піньвиці 1991. року под час нападу на Вуковар, а з пісаньем предложела у вигнанстве и по врацаню до Вуковару. “Пісні загойсаного шерца” назва збирки поезій Еугенії Врабец хтора друкована 2013. року, а у ней обявени пісні хтори наставали през 22 роки, од 1991. по 2013. рок.

О пісніох у кніжці у послесловіе маг. едуц. .пхилол. цроат. Илона Грецешин пише: “Пісні загойсаного шерца поетесов своефайтови лірски дньовнік, хтори моцно офорбены з емоциями и преткани з дозу религиозносци, а поетеси як Еугенія Врабец барз значни за розвой літератури руского язика.”

прирхтала Лю. Гаргай

Слиза

Терха,
єдно кліпнуце,
слиза...
Капка жалю,
капка –
з прешлосцу виполнеста,
з памяткамі обтерхована,
з часом кождодньовим преполнеста...
Чежка,
тварда,
слана,
зармуцена,
обвинююца
капка.

Тирваца и непресушена
як мой Дунай.

Шерцо

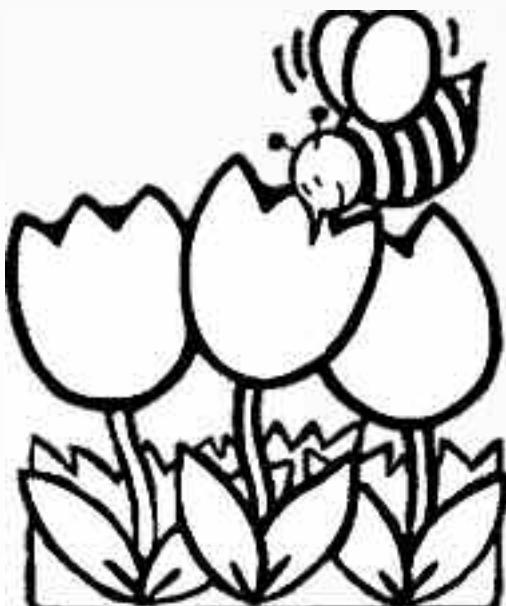
Двасто три дні без варошу свійого дихам.
Напамят слики його учим
и фарби до палети здогадованьох складам
бо нє дам же би ми го вжали.
Цо го меней у моім оку єст,
то глібше у мнє рошнє,
Мойо шерцо Вуковар лем.

**

Жывот, як и вшадзи, раз
облапи тот варош.
На работу пойду людзе,
до школы буду ходзіц дзеци...
У кождым гарле, у кождэй души,
тих так, будзе спац йойк
пре зло котре зробел
НЄЧЛОВЕК.

На кридлох яри

Яр
з кридлами младима,
пахняцима,
до власох ружи,
лампащики
заплєта,
а шерцо,
а око,
а душа шепта:
любов,
любов,
любов.
Нїжносц
и поцилунок
любов пита,
дотхнуце,
таргнуце,
попатрунок,
любов вита.

Руска бешеда

Мило ми слухац руску бешеду,
по руски гуториц з мою сушеду.
Тэди чувствуем шерцо и душу бешедніка
бо ше предо мну, незнаюци, одомика.

И моя душа пред другима одпарта
кед по руски пишем и бешедуем,
кед по руски думам, читам и рисуем.

И кожди Руснак кед по руски приповеда,
кед ше радує, кед жалі и кед плаче,
кед шпива, танцує и кед дзецочко муш-
трує,
кед оре и кед водзи гаче,
бешеду, слова, писні и танцы отримує,
и облечиво свойо чува
и мур охрани од забуца мурує.

По руски крашнє приповедайме
у Петровцох и Миклошевцох
и ширцом нашого краю,
бо и ташки у наших валалох,
слушаюци руску бешеду,
красшэ шпиваю.

З Божу руку мальвана белавосц

Нашо и мойо морйо
розляло ше опрез очох моих.
Я патрим, пахам,
без воздуху и кліпнуца стоім.

З Божу руку мальвана белавосц
облапя шицки побрежя и водогляд бочка.
Чи дацо красшэ ёст?
Чувам у очох туту слику,
а шерцо порушане слизу стидло.

Моря и спокою вичносц
мою залапя малючкосц,
ширини и далекосц цихучку граю писньочку,
а я обчарована стоім над жывота студньочку.

Крашн€ жиц на валал€, ал€ нас прицагую вельки места

Cтреду, 4. юния у попладньовых годзинах нашивели зме ОШ Чаковцы, подручну школу Миклошевци же бизме побешедвали зоз школярами хтори ходза на годзини руского язика. У красней, новей школы дочекала нас учителька Леся Мудри зоз своїма школярами хтори од пиятей по осму класу ходза до школы у Чаковцах, а годзини мацеринского, руского язика маю дома, у Миклошевцах.

У крашн€ опременей учальні за руски язик побешеддовали зме зоз даєдними од ніх о тим як жилю, як им чечу школярски днї, як им жиц у невельким валалсим штредку, цо им ше пачи и цо им хиби, цо би любели пременіц кед буду мац нагоду.

Ния цо нам млади Миклошевчане гварели о себе:

– **Поведз нам дацо о себе, кельо ци роки, до хторей класи ходзиш?**

– Волам ше Сабина Ждиняк, мам ёденац роки и ходзим до пиятей класи.

Сабина Ждиняк

– Чи биш любела кед би твой валал бул векши?

– Гей, барз бим любела кед би вецей людзох жило у нашим месце. Хибя ми пайташе. Я сама зоз Миклошевцах ходзим до пиятей класи, а у

мої класи у Чаковцах ест нас лем осмеро школярох зоз вецей местох.

– **Дзе ше у валал€ найвецей стреташ зоз пайташами?**

– Член сом нашого Культурно-уметніцкого дружтва “Яким Говля”, ту учиме танцовоац, а тиж так ше збераме у Дружтве Нашо дзеци и там вирабяме прикраски, шпиваме и дружиме ше.

– **Кельо роки ходзиш на руски язик и чи ши дагдзе участвовала на змаганьох по руски?**

– На руски ходзим пейц роки. Рецитовала сом по руски на Дню школы, а тиж так сом участвовала и на Костельниковай ешенні у Кули як рецитаторка. Любим писац письночки и приповедки.

– **Як видзіши себе за даскељо рокі?**

– Любела бим ёдного дня постац писателька и учителька.

Бешеду зме предлужели зоз **Милицу Мишленович**, о чём зме таланту у подобовей уметносци уж писали у Венчику.

– Мам тринац роки и ходзим до седмей класи основнай школы.

Милица Мишленович

– **Цо це найбаржей интересуе, хтори предметы у школі найволіш?**

– Мне окреме интересую язики. Ідзэм на дадатни годзини англійскага язика до прыватнай школы у Вуковаре.

– **Значи, ти тераз учиш штири язики: горватски, руски, англійски и німецкі. Кед биш мала можлівосці хтори биш странскі язік ішце сцела учиц?**

– Сцела бим ішце научиц шпаньольски и французки язік.

– **Не начишелаши ані ёден славянскі язік. Цо думааш о славянскіх языкох, чи би були шекі за учене?**

– Думам же би их не було чежко научиц бо су медзисобно подобни, а ученю би мі помогло и знане руского язіка.

– **Знаме же барз крашн€ рисуєш. Поведз нам дацо о тым свóім таланту.**

– Кед нам учителька подобовей культуры зада тему, идея приходзі сам по себе.

– **Цо найволіш рисовац?**

– Найбаржей любім рисовац животіні и то гевты хтори мі наймилши як цо то мачка, пшчок и другі домашні животіні. Заш лем, не жадам пойсці до уметніцкай школы. Сцела бим постац учителька и жиц у Амерыку, Австралиі або у Англіі.

Софія Токач ма 14 рокі и ходзі до осмей класи. На нашо питане яке чувство за-

Софія Токач

кончовац осму класу, напушац основну школу и выбрац себе професію за цали жаівот гварела нам:

– То кус стресне и напарте, бо треба мац добры оцени и уписац ше до добрей школы.

– **Цо думааш, яка то “добра” школа?**

– То тата зоз хтору ше може робіц. Тераз верим же то штредня школа за рецепционерох (готэліерскага технічара). Познам досц школярох хтори ходза до тей школы и гуторя же досц чежко и же ше муши досц учиц. Ал€ то ме не обезхрабруе. Тераз ішце нет прияви, наздавам ше же ше упишем до тей школы, любела бим ходзіц и до медыцинской школы, але ю ішце чежше уписац пре вельку конкуренцию.

– **У штреднай школы нет руского язіка, чи ци то будзе хибиц?**

– Гей, будзе ми хибиц прето же ходзене на руски язік, не лем учене, ал€ и забава. Добре шечувствуеме у школы на годзінах руского язіка.

– **Кед биш могла выбрац место на швееце, дзе биш любела жиц?**

– Була би то Америка, вона мі ше пачи бо ма велью места за нашивиц и ест велью людзіох.

О себе нам бешедowała ішце ёдна школярка.

– Волам ше Срдяна Ціцо, мам 14 рокі и ходзі до седмей класи.

– **Кельо вас зоз Миклошевцах ведно з тобу ходзи до твоій класи?**

– Ест нас шейсц зоз Миклошевцах, а ведно у класі ест нас ёденац.

– **Як себе задумуєш у вельких школах зоз даскељо стоткі школярох и у чис-**

лених класох?

Срђана Цицио

– З једнога боку було би ми лепше бо јест већај дружтва, а з другога боку обавам ше јак ше там знайдзем.

– **Хтори твой скрити талант?**

– Любим правиц фризури, а можебуц једнога дана будзем и фризерка. Прицагује ме живот у Канади. Ту бим не сцела остац жиц прето же у нас ће добро плаценей роботи. Медзи школярами у Миклошевцу було и даскельо хлапчића. О себе гварели шлідуюће.

– Мојо мене **Матей Мудри**, мам 13 раки, школјар сом седмей класи и токо ми перши рок јак ходзим на годзини руского јазика.

Матей Мудри

– **Можеш нам потолковац јак ше то случело же ши по тераз не учел свой мацерински јазик?**

– Крашне, жили зме у Чаковцу и мојо родичи више жадали же бим учел руски јазик. Тераз жијем у Миклошевцу и ходзим на годзини

Миклошевски школяре зоз своју учитељку Лесју Мудри у голу школи

руского јазика. Дома не бешедујем по руски. Того року сом научел читац и писац по руски.

– **Хтори предносци живота у Миклошевцу?**

– Блажей сом гу Вуковару, тарговином и пицеријом. Жадал бим буц огњогашец, без огляду же то чежка и одвичателна робота. Кед бим мал можлівосци и кед бим бул старши, ишол бим волонтирац зоз огњогасцима до заљатах валалох.

До седмей класи тиж ходзи и тринацрочни **Велько Вуйч** хтори на годзини руского ход-

зи од првог класи. Питали зме ше му хтори му руски обичај окремне мили.

– Барз ше ми пача крачунски и вельконоцни обичај хтори сом нігдзе индзей не видзел. Радујем ше же ше будземе змагац на Рутеніяди у старих руских бавискох.

– **Хтори спорт любиш?**

– Вше сом любел и бавел фодбал, аж сом го кус и тренирал, але тераз већај не тренирам, бо пре приватни годзини англійскога јазика на хтори ходзим до Вуковару не мам часу.

Ведран Поточки нам гварел же му 12 роки и же је школјар шестай класи.

– **Чули зме же маш и шеста тру хтора ходзи на годзини руского јак и ти, чи то значи же и дома бешедујеце по руски?**

– Не, ми дома бешедујем по горватски. Мац, шестра и я знаме по руски, але оцец не. Мне интересую кошарка, рукомет, фодбал, бавене бавис-

Ведран Поточки

кох и патрене рисованих филмох.

– **Чи це дараз интересовало як настава рисовани фильм, чи биш го жадал сам направиц?**

– Не, не интересује ме ніч вязане за уметносц, я вообще не креативни. Сцел бим постац кухар и то главни кухар једнога дана.

Нашо млади Миклошевчане у већшай мири жадају појсц з валалу, а хто зна, можебуц же ше часи и њих думане и премене.

Велько Вуйч

Вера Павлович

ЗАЦИКАВЕНОСЦ

Школски рок закончел, пришло лёто. За дакога воно лём ёдно од разпустох, за других то обчековане нового початку. На ёшень на автобусу рушиц до централней школи до векшого места, або до штредней школи дзе подполно нови учитеље, а нови буду и приятеле – то ёдно будуце дожице котре уж преходзи през главу.

Заш лём, тераз разпуст – час одпочивку. Но кед чловек лём є и шпи, зоз часом постава допито. Добре пренайсц даяки гоби, даяке дружене, бавене. Идеалне за таке дацо то лётни школи, дзе нагода упознац нови особы, або обновиц старе приятельство, дацо и научиц, алє на ёден опущенши способ. Будзе то и час домашніх работох, нє правда же постої обисце у котрим баш ніч нє мож зробиц, чи то бул квартирль у варошу, або хижка на валале. Кирбай и обиходзене родзини подрозумюю ше як сстойна часц другой половки лёта, найчастейше у августву, бо тэди углавним рушаю кирбай по сримских и славонских валалох.

Дало бы ше ище вельо того начишліц шо же може у ёдним лесту одбуц. Важне лём у тим

Лётна школа

шицким пренайсц себе, же би лёто нє прешло коло тебе. Зацикавеносц за дачим, ясне нам, нє може тирвац 24 годзини на дзень, алє заш лём дава красу и миша воду допитосци през тоти лётни дні. Праве интерес за дачим унапрямлюе нас и сполнюе зоз красніма чувствамі и здогаданьем, на здобути іскуствия, дружения, ходзеня, путована, стретаня.

Тата зацикавеносц, патрена

у християнским духу, то дар Божи. То ёден талант котри у себе ношиме и маме го потребу розпиривац же би ше нє загашел у водох ровнодушносци. То за нас младых християнох барз значне, бо буц християн медзи іншим значи и зарйовац з радосцу жывота котру пренаходзиме у себе и коло себе праве у таких шлебодных хвилькох кед эме нє обтрерхован лём з обовязкамі. У нешкайшим чаше дзеци и младеж до цер-

кви найчастейше приводзи праве зацикавеносц. Родичи дакеди унапрямлюю, алє найлепшее чувство сам ше збудзіц и сам присц, бо ми присц на нёдзельову Службу Божу важне. Можу ше чуц и слова: „Идзе мой пайташ / моя пайташка, та идзем и я. Пренаходзим там цошка цо ме сполнюе и враца дому щешлівим.“

У дзецінских и младежских роках нє значне шицко знац себе потолковац, алє значне знац чувствовац ше задовольним зоз тим цо сом зробил або дожил. Плоды зацикавеносци то щесце, задовольство, сполненосц и радосц, з другима словами благослов Божи у моім живоце. Чом ше того благослову бац? Чом од нього сцекац до ровнодушносци, до шивосци, часто и пре самих себе обдуманых нєшешлівосцох котри вец лічи алкоголь, або даяки іншаки способ цешеня котри тирва од вечара, та док ше нє придзе гу себе? Одвит на тото питане мушки кожде з нас сам себе дац. Ми други ту же бизме потримали, подзелели, порозумели и ведно були веселы.

Дзеци и млади на нашей Служби Божей у Транскони, Канада

о. Владимир Седлак

ОЗНАЧЕНИ ДЗЕНЬ ШКОЛИ У ЧАКОВЦОХ У ПРОГРАМИ УЧАСТВОВАЛИ И ШКОЛЯРЕ ЗОЗ МИКЛОШЕВЦОХ

И шпиваче були успишни

Успишна бабкарска представа

Y Основней школи Чаковци 23. мая означени Дзень школи, але того року пре ёlementарни непогоды програма була дакус ре-дуциранша. Члени шпивацкай, драмскай и реци-таторской секций висших класох, медзи хторима

були и миклошевски шко-ляре, вёдно зоз своїма учителями порихтали ус-пишну культурноуметніцку программу. На концу ди-ректорка Ана-Мария Зу-лич шицким школяром и учительом повинчовала Дзень школи, зоз нагла-шеньем же ше медзи па-

трачами находза и тройо-школяре котри пре виліви мушели напущиц свойо доми. Тераз су змесцени на тим подручу и дочасово су нашо школяре. Окреме було шветочно-кед директорка, як то уж звичай веци роки, прег-лашела школярки генера-

циї, а то Дженифер Куби-чек и Мирна Шимудварац. После програмы школяре ше змагали у веци спор-тских дисциплинах.

Тиж треба наглашиц же у школи тирва акция збе-рання гуманitarнай помо-ци за страдалих.

Ксения Лікар

Заєдніцки знімок за памятку

Наступели и зоз музичним провадзеньем

ОТРИМАНИ 41. „ПЕТРОВСКИ ДЗВОНЧОК“

Школьская свадьба на бани «Петровского дзвончу» у виводзеню школьніх ОШ «Антон Бауер»
Вуковар, ПШ Петровци, хтори ходзя на годзіни руского язіка

В недзелю 8. юния, зоз початком на 11,00 годзін, у Доме культуры отримані 41. «Петровскі дзвончок», центральная дзецінска културна манифестація Русинох РГ. Водітэлі програмы були Даниэл Вашаш и Валентина Мазур. Тогорочны дзвончок пред числену публикую мал замерковано меншое число дзецінских ансамблюх, але з тым веций домашня публіка мала нагоду ужываць успишным и атрактивним

Танечни подросток КУД «Яким Гарди» зоз Петровцох

представяню петровских и миклошевских школьніх и танечнікох.

Школьяре ОШ «Антон Бауэр» ПШ Петровци, хтори зоз своїма учителькамі

Наталку Гнатко и мр Илону Гречешин виучую руски язік, правуправчуку дзецінску свадзбу и на бани зме мали нагоду обачыц часцы наших свадзебных обычайох, од рихтаня младей, сватовства и так далёй. Щири и долгі аплаузы лем потвердзели кельо нашым людзом значна традиция котрой ше нашо школьяре попри язіка уча на годзінох

мацеринскаго язіка.
Дзецінска танечна секція КУД «Яким Говля» зоз

ПЕТРОВСКИ ДЗВОНЧОК 2014.

Шпивацка часц КУД «Яким Говля» зоз Миклошевцох

Танец «На Белилу»

Миклошевцох, зоз своїма водітелями Ксению и Жельком Лікаровичама, до Петровцох принесла розвагу през писні «Дай ме мамо, дай ме», «Любичица» и «Дай нам Боже добри час», а успішно одтанцовали и нови танец «На Белилу».

Школьяре ОШ «Антон Бауер» зоз Вуковару, ПШ Петровци котри виучую українски язик ведно зоз свою учительку Тат'яну Ласек Жагар, за тогорочни «Петровски дзончок» прихтали писні: «Тече вода спід явора», »Заспивайте веселу писню», «Зайчек» и «Чорни очка».

Як то уж традиция, домашні дзечинскаго Дзвончку, члени дзечинской танечней секцыи КУД «Яким Гарди» зоз Петровцох заварли то-

горочну дзечинскую манифестацию зоз атрактивними танцами у хореографії аниматора культуры и тайомніка Союзу Русланох РГ Звонка Костелника, а окремни аплаузи виволала швидка и атрактивна «Коломийка». Наздаваме ше же ше и наступного 2015. року стретнєме на новим «Петровским дзвончку».

Вера Павлович

Школьяре ОШ «Антон Бауер» ПШ Петровци хтори ходза на
українски язик

Свашки на школьнай свадзби,
Ведрана Ралиш и Ивана Бики

У ПЕТРОВЦОХ ОТРИМАНА 7. РУТЕНИЯДА

У организації Координації руській національній меншини Республіки Горватській, всботу 14. юнія, у Петровцох отримани седми по шоре бависка у старих спортох под меном "Рутенияда".

Ідея отримована таких бавискох зявела ще перед осемдзецец роками, а до неї пришло пре єдноставну причину, а то як позберац дзэци и младых зоз цалей Горватські на єдним месце и Ѹо им понукнуц. Бависка и правила зме достали од єдней нашей учительки руского языка и так зме рушели до реалізації проекту.

Ціль бавискох то збліжоване пріпаднікох рускій націо-

налней меншини, понеже нас у Республіки Горватські єст мало и дзэци не маю нагоди стретац ше и упознац, а у бавискох ровноправно можу участвоватьц и пріпадніки других національносцох.

Участнікі подзелены до двух категорийох. У категорії "A" школяре од першай по штварту класу, а у категорії "B" школяре од пяятей по осму класу.

Бависка тиж так подзелены до двух категорийох (старша и младша група) и то у шлідуюющих бавискох:

- Чинагане
- Пиличкане
- Джочкане
- Бегане у меху
- Фурик

1. место, пехар и златни медалі освоєла екипа Петровцы 3

1. место, пехар и златни медалі освоєла екипа Пишкуревци 1 з ОШ «Матия Губец» з Пишкуревцах

2. место и стріберну медалю освоєла екипа Петровцы 1

2. место и стріберни медалі екипа Міклошевци 1

• Поцаговане штрангу
 • Наруцоване подковох
 Того року мали зме екипи зоз Пишкуревцах, Петровцах, Міклошевцах и Старих Янковцах, а мали зме и два екипи зоз Войводини, зоз Руского Керестура и Коцура. Ведно будо осем екипи "B" категорії, а у "A" категорії змагали ше три екипи зоз Петровцах.

Результаты змагання и освоені места у "B" категорії:

1. место освоєла екипа Пишкуревци 1.
2. место освоєла екипа Міклошевци 1.
3. место освоєла екипа зоз Коцура
4. Міклошевци 2.

5. Петровцы
6. Руски Керестур
7. Пишкуревци 2.
8. Стари Янковци

Результати "A" категорії:

1. Петровцы 3.
 2. Петровцы 1.
 3. Петровцы 2.
- Змагателье ше барз борели за кажды освоені поен. У категорії "A" змагане было провадзене и зоз слизами, але и то уж постала традиция. По законченю змагання прэглашало ше победнікох, подзелело подзековані и медалі, а вец ушлідзел за ёдніці полудзенок у природи и дружене.

Марияна Джуджар
Фото: Агнетка Балатинац

КОГУТ И ДОМАШНЯ ШВИНЯ

Збуло ше то давно на єдним валалским дворе, за седем горами и седем долінами. Єден домашній когут каждого рана, точнейше пред швітане, зоз своїм кукуриканьом будзел газду и газдиню, котры потым одходзели на роботу до поля. Медзитим, тото ранше кукурикане допило єдней домашнай швині зоз карміка, та веџ так гварела когутови:

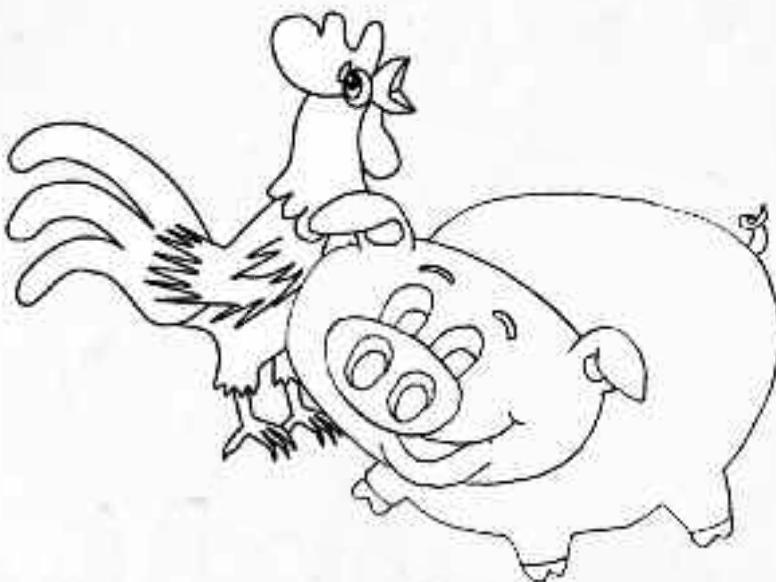
– Слухай ти, „чэрвени“, од твойого раншага шпиваня дзепоєдні чесни житеље у тим нашім обисцу не можу спац! Першэ нас порозбудзүеш, а потым цали дзень ніч не робиш, окрем же по

циали божи дзень шпацираш по дворе! Твойо квокі голем нешу вайца, а ти ніч! – пригваряла когутові невиспана швіния.

– Можебуц точне же сом не барз вредни, а близовно точне и же не нешем вайца, але и попри того знам же мі мой газда барз подзековни на моім кукуриканю, насампредз прето же вон не ма годзину и окрэм мене не ма нікого на тим швеце хто би го вчас рано зобудзел!

ПОУКА: Кажды чловек и жывотіння на тим швеце маю свою улогу и место!

Якім Пушкаш

МАЦЕРИ

У ёй ше очох віше огляда радосц, ошміх и цеплота.
Вона ме любі, меркуе, гласка през цали час жывота.

Ма вельке шерцо котре мі щиро, з гордосцу даруе,
а кед ме бриги приціскаю, вона ме заш потримуе.

Шицки моі успіхи и спокусы найбаржей чувствуе,
але ше прето нігда нікому не поносуе.

За свойо чадо вона як слунко котре розганя шиви хмари,
а терхі жывота зохабели шліди на ёй зранцевеней твары.

Тебе мамо, зоз туту пісню Твой дзень вінчуєм
и щиро з полним шерцом повем ци: „Дзекуєм!“

Ксения Лікар

ШКОЛЯР ПЕРШЕЙ КЛАСІ

Мам я теки велько файты
били и чэрвени,
на коцочки, линийочки,
чисти вібилены.

Кажды дзень их я хаснуем
бо сом уж не мали,
до ніх пишем и рисуем
як школярик прави.

Кед же ви мнє не верице
придзце, опатрице,
бо я першую класу тераз
закончим наисце.

Любица Гаргай

ПАМЯТКА ЗОЗ ДЗЕЦИНСТВА

Швилто слунковите майске рано чию красу надополньовали запахи ясмина, ружох и габзи. Бліщаши ше капки раншэй роси по трави, квецу и древкох, а слунково зар' их ніжно гласкали и помали випивали. Цихосц рана претаргло гурчане тракторох бо вредни паразиты понагляли окончиц работи на полу док не запануе поладньова горучава. У загради сушеда Янка увагу прылагавала родна черешня котру ше могло обачыц ище з дильрова. Ярні витрик гойсал ей конари на котрих ше червенели густо поскладаны смачны лабдочки. Кед яр зме-

нела жиму, забилела ше ей коруна з квіткамі та вредни пчолки и бumblebi непрерывно мали надосці роботы. Дзечи зоз сущедства часто ше припаграли на тоту красавицу и несцерпеліво чекали же би желены плоды цо скорей пременяли фарбу. Була то вчасна черешня котра дозревала половком мая, та теды стари сушед мал часто бриги. Несташни хлапцы знали по-крадзмэ прысці под ей стебло и обераці черешні, небарз меркуюци на конари, цо дідо Янко не любел. Прето частейше ходзел до загради же би их зоз лярму розогнал. Мац нам наказала же бизме

не ишли през заграду на черешню и ми ю послухали, гоч зме як і шицкі другі жадали коштовац смачны бобкі. Знал сушед же бизме и ми ёдли черешні, та их наберал до своеі шапкі и помали з дробними кроччамі пришол до нас и принесол дарунок за малих сушедох, як з ошміхом знал повесць. Виедали зме смачны черешні зоз жажду, док нам ше слаткі сок ўтурівал по бради и ліпкал за пальцы. Мац нас спорыкова наі не понагляме зоз ёзеньем же би нас не заболел жалудок. Каждого дня виходзели зме на драгу обчекуюци же увид-

зиме сушеда зоз шапку полну черешнью. Була нам то най-смачнейша лакотка котру зме запаметали зоз дзецинства, та і нешкі, кед дозрею че-решні, думкі ми одблукаю до прешлосци. Здогаднью ме на хвилькі кед ше жило велью скромнейшэ, кед зме були щешліви зоз дробніцамі, алे зме уживали у заєнцікіх дожицох и франтovanію. Черешня розквітла и тей яри, червенели ше плоды, але дідо Янко уж не з нами, а терашні дзечи маю даяки новы жаданя и бависка...

Ксения Лікар

ПЕТРОВСКИ ДЗВОНЧОК

У найкрасшай часци рока
кед майски ружи розквітаю
руски ше дзечи у Петровцох
на „Дзвончку” збераю.

Пайташ пайташа поздравя,
Ганча Марчу давно не видзела,
щиро ше и з радосцу
зоз ню облапела.

У штредку валала дзецински гласи
стару шпіванку зложно шпіваю,
на младосці своїх предкох
тераз нас шицкіх здогадаю.

Крашнє танцую руски танцы
весели хлапцы и дзівчата.
Ошміхую ше родичом, родзини
док одгукуе писня по ровнії.

„Петровски дзвончку!” Ты руску младосці
з рока на рок поволуеш,
до ёдного танцу и шпіванкі
вёдно шицкіх повязуеш.

Будз и надалей нашим дзецом
радосці, потіха, надія,
бо док ест тебе, мили „Дзвончку”,
у шерцох жиє руска традиция.

Ксения Лікар

ЛАСТОВИЧКА

Прилещала ластовичка
з краю далскаго,
врацела ше до валалу
дзецинства свойого.

Ту ю матка одховала
и тато ей мили,
а вец пошла гет далёко
упознаці швет били.

Тераз гніздо сце ту справиц
занавіше ту бывац,
и щешліва кажды вечар
стари писні шпівац.

Добре зна же то лем мрия
у ей малей главі,
заш одлесці будзе мушиц
бо то живот прави.

Любица Гаргай

ШКОЛЯРСКИ БАЛАМУТИ (11)

У ШКОЛСКИМ 1966./67. РОКУ У ПЕТРОВСКЕЙ ШКОЛИ АКТИВНО РОБЕЛИ АЖ 12 СЕКЦІЙ!

Под час єшні 1966. року Основна школа у Петровцях мала коло 220 порядних школярів, а настава ще одивала у двох зменах, на двох локаціях: у трох учальних у школським будинку, як и у єдній просторії на поверху Задружного дома. Гоч кожда школа ма першенно виховно-образовну функцію, петровськи учительє у тедишині час барз вельку увагу пошвецовали роботи у школських секційох, котрих теди, то сом добре запаметал, було точно 12, гоч сом небарз бизовни же их у тей хвильки можем шицки начишпіц! Углавним, ситуація у вязі тих секційох була шлідуюча:

Хорска секція мала аж 80 добродзечних членох и була наймасовнейша, а водзела ю учителька Віда Дудашова. Гоч не була Рускиня, учителька Віда чисто бешевала по руски, як и шицки тедишині петровськи учительє, а окреме крашне шпивала руски, горватски и сербски шпиванки. Члени тей Секції самостойно наступали з нагоды Дня школи, потым на општинских школських змаганьох и смотрох, як и на засніцких наступох зоз членми валалскога КМД „Яким Гарди“.

Танечна секція мала 70 членох, а водзела ю учителька Віра Гудакова, котра своїх школярох научела пейц руски жридлову танци, як и українски „Козачок“ и „Катерину“. Наступали самостойно, а найсхопнєши члени тей секції були источашне и члени танечного подростку КМД „Яким Гарди“ зоз Петровцех.

Школски тамбурови оркес-

тер мал 11 членох, а водзел го учитель Штефан Гудак, котри источашне бул и директор петровской школи, а особне барз схопно грал на гармоники. Оркестер мал задачу провадиц хор и танечнікох, але тиж так мал и самостойни точки.

Драмска секція мала 45 членох, а водзела ю Мелания Молнар, познейше одана Джуджар. Учителька и члени младшай групи тей секції пририхтали дзецински театрални фалат „Як Штефан постал школяр“ и виведли го коло 29. новембра 1966. року, односно з нагоды означавання Дня Республики, а страша група пририхтала фалат „Шмела дружина“, але не знам кеди и з якей нагоды го одбавели пред родичами, школярами и другима патрачами.

Фото-секція теди мала аж 60 уписани члени (!), з на-дломнуком же 15 школяре мали свой власни фотоапарати, углавним рускай марки „Змена 8“, ридше „Лайка“, а секцию водзел учитель Шимко Дудаш. Школьре учели техніки фотографованя и способ правеня чарно-білих фотографийох у фото-будки, импровизованим школским фото-лабораторию, котри ше находзел у просторії школскай древарні. Учитель Шимко водзел и спортски секції, окреме були добри фодбалере, рукометаше и одбойкаше, а паметам же ше з нагоды Дня школи и подобных нагодох отримовали и спортски змаганя зоз сущедними школами, окреме интересантні були гевти зоз школярами ОШ „Степан Супанц“ з Вуковару.

Яким Пушкаш

Активни були и члени Литературнай секції, секції котра була петровска подружніца теди єдиного школскаго часописа на рускім языку „Пионирска заградка“ з Нового Саду. Найважнейши задаток членох тей секції було позазбероўвац писні, приповедкі и рисункі од петровских школярох и потым их прешлідзиц до Нового Саду. Випатра же „Заградка“ теди була барз популярна у петровской школи, понеже рочне мала од 80 по 100 претплатнікох! Думам же Литературна секція теди мала 15-20 членох, а паметам же ю єден час водзела учителька Віра Гудакова.

У петровской школи дійствовала и Кино-секція, котра з власним кино-проектором за заинтересаваных школярох организовала проекцыі рисованих и дзецинских фільмах, потым Бібліотекарска секція, котра не мала велько членох, понеже Школа не мала велько кніжні фонду, як и подросток Червеного крижа, о котрим я особне знам барз мало. Шицки тоти начишлени секції робели без финансійных проблемох, найбаржей дзекующи Школьярскай задруги, котра мала 200 членох и котра разполагала зоз шейсцома гольтами орачей жеми и з двома гольтами овоцніку, зоз коло 260 древка вишњох, черьшњох и яблоні! Школьярска задруга теди од своего чистого заробку успишно финансавала активносц и трошки шицких других школских секційох, а боме и софинансавала школьярски екскурзій!

Яким Пушкаш

ЗОЗ ДНЬОВНІКА
ЄДНОГО ДЮРИКА

Гура, гура, гура,
готова „тортура“!
Закончела школа,
бависко ме вола!

Од рана по вечеру
купал сом ше у озеру,
на джмурки ше бавел
и лабду сом „гнявел“.

Оганял пси и мачки
и сущедово качки,
бегал по пажици
и вирабял дурніци.

Вец сом „фодбаловал“,
дзецом нос нацаговал,
патрел філми рисовани -
ша я Дюри мальковани!

Фодбал и джмурки,
дакус ми уж допили,
вше лем исте доокола,
кеди уж почне школа?!

Яким Пушкаш

ЧЕРЕШЕНКИ

Черешенки, черешенки, бліщащи, червени
на конаре ше киваю слунком
„ошвицени.

Попендрали ше на древко
хлапци и дзівчата
после смачнага ёдзеня будзе
брудна шматка.

Шицким твари мурцави, а
пальцы ліпкаци,
ша придземе ми ознака кед
ше жажда врачи.

Черешенки любя дзеци як
ярні дарунок,
майске слунко попосила
цеplи поцилунок.

Ксения Лікар

ПОГЛЕДАЙЦЕ ЦУДЗИ СЛОВА

У шлідуючих виреченьох ёст двацец и два цудзи слова. Попробуйце их пренайсц.

- На сушедов комин и тей яри прилесци роди, маю и мали та на комине стално галама.
- Ідзем до музичкей школы у хторей ше може учыц грац на гитары, виолини, клавиру, бубнох, тамбурицы, харфи та аж и на фрули.

- Само мало ме причекай, мушим найсцеп че бим зацепел фляшу зоз минеральну воду, а вец можеме пойсц.
- Не ідз до другого двора бо там чурки, а и чуран хтори сце пооганяц мали дзеци.
- Уф, як ми барз досадно... Шицкі дзеци з улічки ходза до школы, а за мнё гваря же сом ище мали...
- Пришол до нашого граду циркус. Гваря же будзе занимліво, а и улазница не

драга. Пойдземе?

- Дзешка у холу сом страцела ключи, та мушим погледац чистачицу и питац ше ей чи их не нашла.

приихтала Любіца Гаргай

раке, ядуо заметахак. янахнія — яхопхія; 7. кор, кінчахнія — нода-
роанто; 6. фіад — фіод; ліпікія; захінувіе — лін-
застах; 4. хуікія, хуіх — хуінкі; 5. діса/ахо —
містакі; 3. кама гармо — кен яракі, кен — засінка, захіну-
лірхін, тадыгнія — тадыгнія, кефаха — рапаха; фіяна — ин-
напхма; 2. міянка, міонія — ліумія, гуїхі —
пінхе; 1. піла — робара, гармо — геніспінхе, гарма —

ДЗЕЦІ НА ПРОГРАМИ ВІНКОВСКЕЙ ТЕЛЕВІЗІЇ

Як у сказки-міклошевські школяре зоз учителькамі Маріну Банович і Лесю Мудри

Першого роботнога дня после Велькей ноци, 22. апраля, міклошевські школяре нізших класох Подручнай школи препрэвадзели у зніманю полгодзиновій емісії за дзеци Телевізії Вінковцы под назыву „Дараз давно”. Перша и друга класа знімали горватску народну сказку „О ящурки и млодийони”, а 3. и 4. класа сказку „Джиновска цвікла” котры им пречитала учителька Бранка Гале зоз ёдней вінковской основнай школы як супрудніца у емісії. После читання сказкох вона з дзецимі бешедовала о ней, а на концу школяре шпивали дзецински шпиванки по горватски и руски. Телевізія Вінковцы пред трома мешацами разпочала кожадньюое емітоване емісіі котре вітворює у сотрудніцтве зоз основніма школамі Вуковарскосрімскай жупанії. Шицкі школяре нізших класох Основнай школы Чаковцы (Томповцы, Чаковцы, Берак и Міклошевцы) були у вінковским студию роз-

подзелены по запланованим шоре зніманя. Емісія у котрой участвовали міклошевски дзеци була на програмі 15. и 16. мая, понеже ше знімання робя напредок. Шицким дзецом було то приемне дожице нащивиц телевізію и почувствовац як випатра наставане емісії. Мали учашнікі добре ше знашли пред камеру, шмело одвітовали на питаня и зложно одшпивали „Любічика мала” и „Мала баба три сіні”.

Дзень мацери, котри ше у швеце означае 12. мая, бул нагода же бы ше у голу школы позберали мацери школярох и послухали кратшу программу. Учителька Тат'яна Блажевіч выбрала пісні пошвецени мацером цо их дзеци пречитали. Потым учителька мацеринскага язіка Леся Мудри шицким указала як ше вираўбяю квецикі зоз креппаперу, та мацери и дзеци ведно робели и кладли их до паперовых вазнох цо их школяре уж порихтали. Тото дружене задумане же бы ше мацери през креативну роботу уключели до активносцох своіх дзецих у рамикох сотрудніцтва школи и родичнох. Дзень школы означени 23. мая зоз шветочную програму у голу Матічнай школы у Чаковцах.

Ксения Лікар

СВІДОЦТВА...

Школяре зоз директором Йозом Міхалев і учительку Наталию Гнатко

ияток, 27. юния 2014. року, у ОШ Ануна Бауера у Вуковаре, свідоцства достали три oddзеленя школярох 8. класи. Медзи 18 школярами 8. б) класи, припознане о осемрочним виучованню руского язіка и культуры по моделю »Ц« достали штырме школяре, а то Андрей Владимир Бучко, Кристиан Гарди, Кристіян Медеші и Синиша Рац.

Виучовац руски язік по моделю »Ц« значи же тижньово маю 5 годзинни, точнейше 3 годзини руского язіка и литературы, 1 годзину истории і географії Руснацох и 1 годзину подобовей и музичнай культуры Руснацох.

През шицкі 8 роки провадзела их учителька Наталия Гнатко. Точнейше, у нізших класох, хтори ишли до ПШ Петровцы, шицкі 5 годзини преподавала им учителька »Наталка« як ю у школы шицкі волаю. У висших класох, иста им преподавала историю, географию и культурны скарб Руснацох, док им у пяятей класи годзини руского язіка и литератури преподавала профессорка Марія Хома, а од 6. по 8. класу мр Илона Грецешин.

На разходзе зме им пожадали же бы мали успіху при упісаню до штредній школи.

mr Илона Грецешин

ЛЕТО

Сцигло нам горуце лёто. Шицки дзеци ше му барз радую. Школа закончела и школяре ше можу бавиц кожди дзень.

На красним белавим небе нёт ані хмарки. Слунко барз припека, та шицки сцекаме до хладку цо го правя високи древа.

Кед горуце слунко осуши траву, мушиме мерковац же би ше вона не запалела. Тих так людзе муша мерковац на лес, бо кед вон згори животині и птицы не буду мац дзе жиц. Любме природу, чувайме и почитуйме ю, бо вона живот дава.

**Сенка Пап, 2. класа
Миклошевци**

МОЯ МАМОЧКА

Моя мамочка за мене цали швет! Вона барз добра. Любим ю прето же ше стара за нас, вары и пораї. Любим ю прето же ме потримуе у шицким и люби ме. Дзекуем сей же ше одала за моего тату и же родзела мене и мою шестру Анамарию. Жадам моей милей мами же би вше була здрава и весела.

**Матей Мудри, 2. класа
Миклошевци**

ДАДО И ЧОКОЛАДА

Пита раз Дадо:
– Дзе ми чоколада?
А мама поведла:
– Ша, я ю поєдла.
– Цо-о-о??! Яй!!! – Дадо плаче и скака як гаче.
– Ша добре, не плач, Даду, купим ци другу чоколаду.

**Кристиан Мудри, 2. класа
Миклошевци**

ДЗЕЦИНСКИ ЗАДУМКИ

Єднай суботи Марча и Мижко роздумовали о тим цо буду робиц на ютре, док буду путовац на моройо. Здогадла ше Марча же кед прешлого року путовали, та преспали скоро цалу драгу. Та озда и тераз буду спац голем пол драги. А кед приду, першэ кус одпочиню, а вец пойду на плажу. И Марча и Мижко ишли до школы пліўваня, та знаю досц добро пліўвац.

Там, на морю, іх мама ма пайташку Ганчу. У анді Ганчи дараз знаю и преспац. Теды ше бавя зоз сей дзецими и купаю ше у базену.

Так було прешлого року. А як будзе таго лёта? О тим дознаце аж на ёшень.

**Анамария Мудри, 4. класа
Миклошевци**

МОЙ ПАЙТАШ

Вон вше ту же би ме розвешелел кед сом смутна. Часто ше бавиме ведно и вон ми наймилши од пайташох. Дараз ше знаме повадзиц, алэ швидко пребачиме ёдно другому. Вон небарз люби учыц у школы, та барз чека конец школскаго року. Мой пайташ люби бавиц фодбал и вожыц бициглу. Наздам ше же и далей останеме добри пайташе.

**Анамария Лікар, 4. класа
Миклошевци**

ЛЕТО

Пришло нам горуце лёто,
Кажды дзень ми таки як швето.
У посцелі ше до поладня вілес-
жуем,
Слунку цеплому барз ше радуем.
По заградкох розквітаю пахняци
квіткі,
весели дзеци бавя ше на улічки.

У цеплоты лёта шицки уживайме,
Же придзе ёшень не забувайме.

**Сабина Ждиняк, 5. класа
Миклошевци**

МОЙ КОНІ

Я мам два коні. Ёден ше вола Гвізда, а други Астра. Кажды дзень после школы идзем ше зоз німа бавиц, оганяме ше, а вец их дакус гласкам, чешем и плецем вар'очи зоз іх красных гривох. Вони мойо найлепши пайташки и барз их любим. Кажды вечар чекам нови дзень же бим видзела свойо конікі. А рано кед станем бежим до хліва и поздравям Гвізу и Астру. Вец сом цали дзень весела, бо знам же ме мойо конікі чекаю.

**Ела-Ребека Батакович,
1. класа
Миклошевци**

ШКОЛЯРСКИ ГУМОР

ПРЕПОДАВАНЕ О МАЙМУНОХ

На годзини биології професор преподава цошка о маймунах. Шицки школьнія слухаю, окрем Владі, котры ше през облак припатра на улічку.
- Владо, модлім це крашнє же биш ме слухал и припатрал ше на мнё, а не на улічку, прето же вец нє будзеш знац як випатра маймун!

НА ГОДЗИНІ ИСТОРИЇ

Професор: Як ше волала Одисейова супруга?
Школьяр: Пенелопа Круз!
(Пояшненне: Одисейова супруга насправди ше волала Пенелопа, а Пенелопа Круз шветово позната фільмска глумица!)

ОБІШЛА ГО ПЕТИЧКА

Приходзі Дюрык зоз школы та гварі своім родичом:
- Нєшка сом бул барз блізко доставаню петички!
- Цо ше точно збуло? - интересуе ше Дюрыкова мац.
- Га, петичку дostaл Яни, а праве я з нім шедзім у лавки!

НА ГОДЗИНІ ТЕХНІЧНЕЙ КУЛТУРИ

Професор: Мижу, потолкай нам як робі дизел-мотор!
Мижо: Можем то зробиц зоз сваіма словамі?
Професор: Можеш, як да не!
Мижо: Брууум, брууум, брууум!

ПЕТРО И БАБОВА ХОРОТА

Учителька: Петрик, прецо ши вчера нє бул у школы?
Петро: Прето же моя мила баба була хора!
Учителька: Алё, то ци уж седми раз у тим школьнім року як виоставаш з наставі и вше гвариш же то пре бабову хороту!
Петро: Точно, уж и я дакус подозриви спрам тей бабовей хороти и вше частейше думам же то вона лем глуми!

Якім Пушкаш

Мудры виречения о приятельськох:

- хто тебе приповеда о цудзіх нездасткох, тот будзе и другім приповедац о твоіх;
- недобры приятель як цінь... кед дзень слунковіты – нє можеш ше го ошлебодзіц, а кед похмарене – нє можеш го найсці;
- кождому потребни и неприятель и

- приятель же би го ранёл до шерца, ёден же би це оклеветал, а другі же би ці то долявел;
- приятель особа хтора разумі твою прешлосць, вері до твоей будучносці и прилаплюе це нєшка такого які ші;
- приятельсько стваря щесце, а нєшесце их преверюе;
- нє важне дзе ші, алё з кім;

- приятел ё ше у нещесцу познаю.

“Приятельство то найчежша ствар на швеце за потолковац. То нє цошка цо ше учи у школы, алё кед ши нє научел цо змісил приятельства, насправди ши ніч нє научел.” (Muhammad Ali)

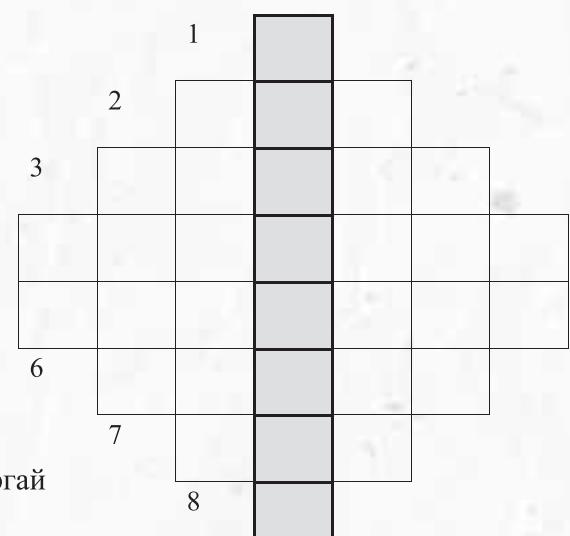
Приихтала Любіца Гаргай

К	О	К	П	Ї	Л	И	Ф
И	С	О	О	К	Н	А	Д
Р	Ш	Р	И	Л	Ь	К	О
У	О	П	Ч	Е	Е	Л	А
Д	Г	А	О	М	Е	Т	П
Н	У	Ш	Г	К	А	И	М
А	Р	О	С	М	С	А	Н
Б	Б	А	С	И	Т	А	М

1. Двацец и друга буква рускай азбуки
2. Хлопска титула
3. Пенеж у бувшай держави, або нєшка у Сербії
4. Ремеселнік хтори вирабя древени кочі
5. Ёден християнски сакрамент
6. Место дзе ше чуваю пенежы
7. Помага людзом кед их дацо у целу болі
8. Штернаста буква рускай азбуки

У шывых польох: Хлопска особа хтора танцуе

Пінгвін: t; ман: man; когеасп: gooseap; пінгвін: penguin; мік: mik; к.

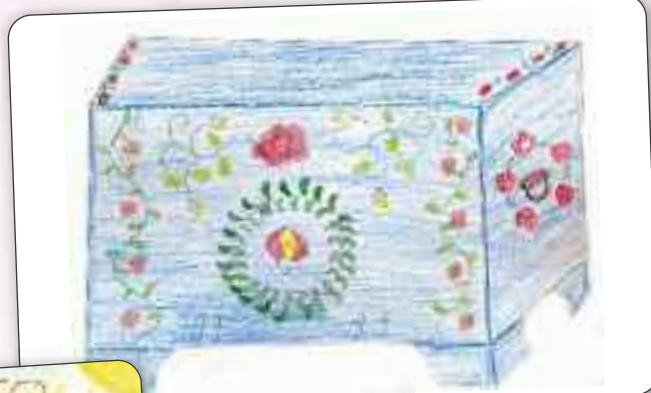

Лю. Гаргай

ПОДОБОВО РОБОТИ

Мелита Сегеди, 2. класа, Петровци

Анамария Лікар,
4. класа, Миклошевци

Маріо Бабинчак,
2. класа, Миклошевци

Ела Войтків, 2. класа, Петровци

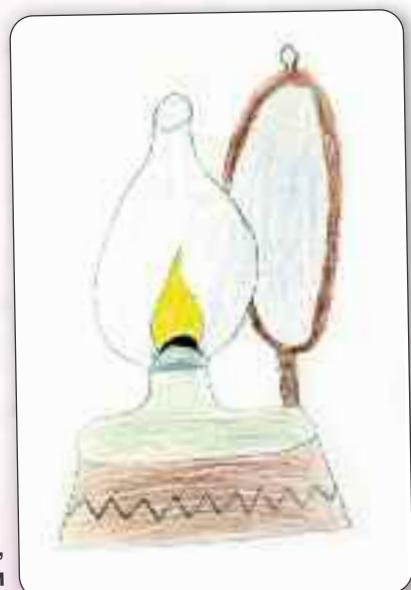
Філіп Буила, 1. класа, Петровци

Кристиян Миклош,
3. класа, Миклошевци

Небойша Курди, 1. класа, Петровци

Матей Мудри,
3. класа, Миклошевци

